

RZEPIKOWY (10) ai

rzepikowy (9), **rzepikow** (1).

e jasne; -ow-; -ow z tekstu nieoznaczającego pochyleń.

sg m N (attrib) rzepikowy (1), rzepik(o)w (1) *FalZioł* (1:1). ◊ G rzepikowého (5); -ého (1), -(e)go (4). ◊ f G rzepikow(e)j (1). ◊ n G rzepikow(e)go (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rzepik” ‘*Agrimonia eupatoria* L.’ (10) :

a. Będący częścią rzepiku (6) :

Wyrażenia: »korzeń rzepikowy« (4): (nagł) Na złamanie kamienia. (-) Wezmi korzenia włoskiego kopru/ ziela kthore zową Lami kamień też korzenia/ piotruszczanego korzenia/ wśzytkich rowno/ korzenia rzepikowego także wiele *FalZioł* V 114, I 5a, V 113; záthni mu [*koniowi*] żyły nád oczymá/ á day krwi dobrze íść/ po krwi day mu korzenia Rzepikowého *SienLek* 165.

»liście rzepikowe« (2): *FalZioł* V 113; Ofobliwa wodka ná oczy/ weźmi liścia rzepikowego/ kofzyfzczkowego/ kopru włoskiego/ ruty/ [...] zámoczyłz to w czyłtym winie białym *SienLek* 67.

b. Zrobiony a. uzyskany z rzepiku (4) :

Wyrażenia: »sok rzepikow(y)« (3): fok rżepikowi dobrze wíćifczony/ wktori wpułc trochę Tucijey tartey/ a potrzimay trochę na ogniu wgarnufzku/ [...] á onem z wirzchu maczay [...]/ tedy oczy pořila *FalZioł* I 5a; Też fok rzepikow zmką fenigreci [...] zmiefzay to řpołem *FalZioł* I 5b, I 5a.

»wodka rzepikowa« (1): (nagł) Naprzeciw boleřci w gardle. (-) WEzmi řkory řwieżey z włoskiego orzecha/ [...] wodki z polney rożey/ wodki Rzepikowey/ [...] potym tę wodkę w vřta brać á płokać gardło. *FalZioł* II 16c.